51032

EGYETEM

EGYETEMI KÖNYVTÁR

SZÉPIRODALMI MŰVÉSZETI ÉS EGYLETI FOLYÓIRAT

ÚJ EGYETEM

Szépirodalmi, társadalmi, müvészeti és ifjusági folyóirat.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kolozsvár, Kossuth Lajos-utca 10. Telefon-sz. 488.
Megjelenik minden hó 15. és 30-ik napjain.
Előfietési ára: Egész évre vidéken 8 kor., helyben 7 kor.
Egyes száma 20 fillér. Kapható a tőzsdékben.

Szerkesztik: PÁLFFY LÁSZLÓ és SZEGEDY LAJOS.
Szerkesztő-bizottsági tag az Egyetemi Kör részéről Portik Andor, e. i. titkár.

TARTALOM:

1. Pálffy Gyula: Szentgyörgyi jubileuma ... 1
2. Prolog: — ... 2
3. Portik Andor: Hazafelé ... 3
4. Árkosi Ferenczy Kálmán: Vásár után ... 5
5. Apróságok. (Pl.) ... 8
6. Krónika. (Szilaj.) ... 9
7. Irodalom ... 10
8. Hirek ... 11
9. Szerkesztői üzenetek ... 13
10. Tájékoztató ... 14

HADADY GYÖRGY legizlésesebb URIDIVAT ÁRUKAT szolgál. TAVASZI UJDONSÁGOK!

Szolid szabott árak. Szolid szabott árak.

NYOMATOTT: AZ „ERDELYI UJSÁG“ KÖNYVSAJTÓJÁN KOLOZSVÁRT, DEÁK FERENC-UTCA 9. TELEFON 696.

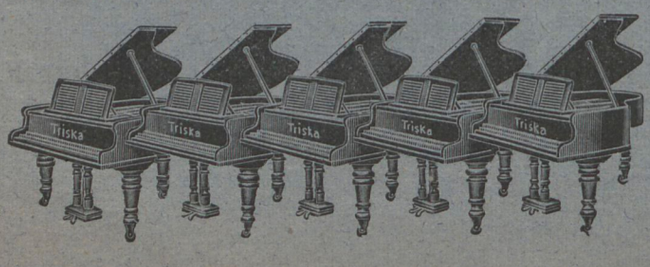

Zongorák, Pianinók, Cimbalmok, mint elsőrendü gyártmányok legelőnyösebben vásárolhatók és bérelhetők **Triska J.** hirneves zongoratermében **Kolozsvár, Berde M.-u. 14** Alapittatott 1870. Hangolásokat és javitásokat szakszerüen végez. Szakképzett hangolót vidékre is azonnal küld.

Dr. APÁTHY ISTVÁN
hagyatékából 1922.

II. évfolyam Kolozsvár, 1911 április 15. 9. szám.

ÚJ EGYETEM

Szentgyörgyi István jubileuma.*

Kolozsvár város illetékes közönsége ünnepelni készül. Fényes és meleghangu ünneplléssel akarja leróni a hála és a kegyeletes tisztelet adóját a magyar szinművészet egyik legrégibb és legkiválóbb képviselőjével, Szentgyörgyi Istvánnal szemben. E napra össze fog forrni minden ember az érzelmekben kaszt különbség nélkül, hogy együttesen fonjon babért arra a már ősz fejre, amely éppen ilyen különbség nélkül gyönyörködtetett és hatott is meg nem egyszer mindannyiunkat. Mig a Ferencz József-uti kis házban egy gondos,|figyelmes nő gyöngédsége s két csacsogó kis csalogány édesiti meg a pihenésre szánt repülő perceket, lázasan készül a rendezőség, a város, Erdély, egy ország, hogy a „jó Pista bácsi“ iránt ismételten is megnyilatkoztassa rajongó tiszteletét és szeretetét. S érthető is ez, hisz a kifogyhatatlan szellemességü, örökké kedves „Pista bácsi“, a magyar lelki világ oly kiváló interpretálója jubilál a napokban, e hó 22-én.

Különösen ujabb dicséretére válik a kolozsvári szinügyi választmánynak és vele kapcsolatosan a derék városi tanácsnak az, hogy miután oly fényesen ki tudta venni részét a nagy „Ujházi mester“ országos ünnepléséből, siet hasonlóan eljárni Szentgyörgyi Istvánnal szemben is, kinek érdemei aligha kisebbek azénál, de aki mindig is első sorban a mienk, a kolozsváriaké volt.

Azt hiszem, felejthetetlen mindnyájunk előtt, kik szemtanuk voltunk, az a kedves epizód, mely épp kettőjük között játszódott le az emlékezetes Ujházi-banketten. A sok hivatalos és ünnepélyes toaszt után felállt Szentgyörgyi Pista bácsi s a maga természetes egyszerüségében szólt egy pár szót a mesterhez, majd átölelte és homlokon csókolta, mint régi jó barátot szokás. A mester válaszában tréfásan saját ujabb jubileumára „köszöntött poharat“, de azt hiszem, örömestebb ünnepel még ő is ezen jubileumon, mely Szentgyörgyi Istvánt illeti, hisz Szentgyörgyi Istvánt még ellenfelei is (nem ellenségei: azok nincsenek) a rajongásig szeretik.

Ha bemegy a füstös kávéházba, vagy egy-egy bizalmasabb kis vendéglőben, ha sétálni, vagy mulatságba megy, siet őt körülrajongani mindenki, ifjak és öregek, férfiak és akik csak most nőttek ki a gyermekkorból egyaránt, mert Szentgyörgyi István oda is magával viszi egyszerü eredetiségét, természetességét, tradicionális multját és izzó magyarságát.

Mikor pedig felszinre vetődik az évforduló közeledése, az a fiatal „ujságiró-gyerek“, ki máskor robot számba irja az ünnepeltekről sablonos dicshimnuszait, lelki gyönyörüséggel ül le iróasztalához, nekrológot irni az élő hallhatatlanról, megirva róla mindazt, amit érez, ami meggyőződése, amit lelke sugall.

S a kolozsvári nagyközönség sem mulasztja el kivenni részét az ünneplésekből s valahányszor megjelenik a nyilt szinen (sajnos, nem gyakorta), ha kisebb szerepekben is, tapssal és ovációval fogadja őt; midőn pedig jubileumra készül a szinügyi bizottság s százötven embert szemel ki az ünnepély rendezésére, nem akad egy ember sem, ki vonakodnék vállalni a rábizottakat, igy adva ujabb dokumentumát annak, hogy a Szentgyörgyi István ünnepe valóban mindnyájunk ünnepe.

Kolozsvár törvényhatósági joggal felruházott város közönsége ez alkalommal diszes ajándékkal óhajtja meglepni őt; ne csak ez

* Különlenyomat az „Ellenzék“ Szentgyörgyi-számából.

legyen a tisztelet jele: az ajándék vele szemben e napon a mi részünkről: vegyük ki részünket jubileumán minél intenzivebb mértékben vigyünk bele a fény mellé minél több melegséget és egyszerü őszinteséget, mert igy leszünk igazán méltók hozzá, igy fogjuk igazán méltán megülni a Szentgyörgyi Pista bácsi kariere kezdetének jubiláris évfordulóját.

Pálffy László.

Prolog.

Elmondatott az április elseji egyetemi köri jouron.

Pihen a hegedü: hallgatag lett hurja,
Andalitón, szépen nem zokog fel! ujra.
A fényes bálterem puszta lett és komor,
Kedv s vidámság helyett ijesztő csend honol.
Hazament mindenki és azóta talán
Boldogan álmodik sok ifjú és leány,
A Bakfis Bál után.

* * *

Fáradt voltam én is és mégis szememre
A jótékony álom csak lassan röppent le;
S még most sem hagy békét ábrándos lelkemnek,
Pajzán kis tündéri előttem teremnek.
Igéző tünemény játszadozik velem,
Egyszerü kis szobám ragyogó bálterem,
Szines melódiák, halkult lágy ütemek,
Édes bakfis arcok, mosolygó lányszemek
Toák, Dicsik, Jankák, Mancik, Zsizsik, Dórák
Perc alatt elszálló gyors ütemü órák
Ibolyák, Annusok, Bertik és Jolánok
Ezer reménnyel szőtt rózsaszinü álmok
Lillyk, Elzák, Micik, Cicák, Bobók, Olgák
Első rügyfakadás, szerelem, menyország
Violák, Erzsikék, Aliceok, Irmuskák
„Megnem becsülhető drága kincs ifjuság!“
Mind-mind körülöttem zsong-bong egyre szebben
... S egyszer csak az álom elszáll, tova rebben
S a tündérkép helyett jön a rideg való
Ébredek ... — lecsuszott rólam a takaró.

Hazafelé.

Irta: **Portik Andor.**

A forgalmas, városi utcán jókedvü, fiatal jogászok keltik fel a járó-kelők figyelmét. Csontos koponyájok, éles, szigoru tekintetök elárulja góbévoltukat. Az állomás felé tartanak. Sikeres vizsga eredményével, kis csomagokkal kezökben, nem törődve az elhagyandó várossal, annak fényes, uri életével, haza mennének Csikországba, s bár kevés a pénzök, sok az örömük.

Csak egyetlen szomoru alakja van a társaságnak, Erőss Péter, ki minden „Erőss“-sége dacára is nem nagy erővel rendelkezik. Nem azért komoly, mert talán kinőtt a gólyakorból, dehogy ... hanem jó bor mellett, cigány mellett temetve el gólyaságát, zsebe az üresség szörnyü jellegét öltötte magára. Nem meri elárulni barátainak sulyos bánatát, gondolva, majd az állomáson hátha megszánják s összetatarozzák számára az utiköltséget. Bizony kinokat állt ki, mikor egyik-másik zsebének szomoru állapota felett jajgat siralmas jeremiádokban, s nem épen válogatott kitörésekkel szidva a bankokat, miért nem bocsájtják szabadon a bilincsekbe vert kincseket? stb., stb...

Fél kilenc. A juniusi nap szokatlanul hevesen méri sugarait a földre. A fiuk célhoz érnek. Persze, jó volna egy pohár sört felhajtani ... jó volna, ha ... De hát minden ugy van jól, ahogy van.

— Pénzt ide, fiuk, váltsam meg a jegyeket! — szól Élthes Bandi.

— Éljen az elnök! — üdvözlik tréfás gunynyal a fiuk. Elő is szedik pénzüket innen-onnan a lájbizsebekből meg a rossz bugyellárisokból, csak Erőss Péter áll tétlenül s falánk tekintetekkel vizsgálja a pénzt csörgető tenyerek tartalmát, vajjon telik-e neki is?

— Hát te konyé mit csinálsz? — szólitja meg vigyorogva Ambruss Zoltán — piculát ide hékás!

Péter megvakarja a fejét:

— Eisze, ha volna — feleli lehangoltan.

— Jé faranc, testvér, ez nem járja ... fiuk, vigyük haza a sógort, — tanácsolja Huszár Imre. Persze megvilágosodott a Péter arca, mihelyt észrevette a jószivü adakozást.

— 2 korona ... 6 korona ... 4 korona ... Összesen 12 korona. Ennél még egy huncut krajcárral sincs több, csak Szentmiklósig elég, de hát ne légy olyan fene ur örökkétig, elmész te gyalog is Borzsováig; emlékszel-e, Somolyóról milyen fájinul szaladtunk egy vágást 15 kilométert hazáig — biztatja barátságosan Élthes.

— Áh, fene, Szentmiklóson bemegyek a keresztapámhoz, majd kisegit, ha megmutatom neki az indexem — feleli Péter.

Élthes Bandi megváltja hát a jegyeket s a társa-

ság hangos szóval halad a püffögő gőzös felé. Kiegyenesedve, emelt fővel lépnek be a II. osztályu kocsiba, s mindenkép feltünést igyekeznek kelteni, hadd vegye észre a pályaudvar közönsége, hogy ők négyen II. osztályon utaznak. Pedig dehogy utaztak ott...

— Apahida, Kalazskara, Aranyasgyéres, Székelykacsárd, Brassó, Marosvásárhely felé beszállani — kiáltja bőszen rázogatva a kezében lévő csengőt egy tisztességes alkoholistaképü kimustrált kalauzféle.

Persze, csak ezt várják a fiuk, s most sietve igyekeznek suttyomban átpárologni egy III. osztályu kocsiba a sok kilincselés után. Végre rá is akadnak egy hat személyre való üres fülkére s megelégedetten foglalják el.

— De aztán ide ne tegye a lábát se varasbéka, se varasgyik, ha mondom — hetvenkedik széles kedvében Huszár Imre s azzal keményen lezárja az ajtókat.

— Tanácsolom — erősiti Ambruss.

— Én es — szólal meg szokott orrhangján Péter.

Természetesen az ablakon nem néznek ki; nem azért, mert talán rá van irva: „Kihajolni veszélyes!“ hanem inkább azért, hogy az állomáson időző közönség ne lássa meg őket a III. osztályon. Ugylátszik, azt gondolják, hogy amiért haza utaznak, mindenki csak őket nézi.

Az utasok ellepik a kocsikat, s csodálatos, hogy még a fejvesztett vasuti munkások figyelmét is kikerüli a fiuk fülkéje. Gyönge trombitaszó, egy elfojtott gőzsikoltás s a vonat püffögve indul el a pályaudvarból. A fiuk kinyitják az ablakot, gondolatokba merülve, elmélázva nézik a mindinkább hátramaradó várost.

— Szervusz 50 korona — szólal meg nevetve Erőss Péter.

— Mi az, tán nem hagytad ott 50 koronád?

— Fenét, 50 korona adósságom maradt Kolozsvárt.

— Vess keresztet Péter, hogy megszabadultál tőle; bezzeg engem megcsiptek, mikor a pincérnek fizettem; akkor ugrott elém a szerencsétlen pofa s már vigyori szemével lefoglalta bugyilárisom tartalékának tekintélyes részét — panaszkodik Ambruss.

— Egyet se busuljatok fiuk, hagyjátok a fenébe ezeket a prózai dolgokat, — vet véget a kellemetlen tárgyalásnak Élthes Bandi, s in medias res, rágyujt egy jó székely nótára. A társaságnak cudar kedve kerekedvén, a kerekek kattogásának taktusára vigan harsog a nóta:

Fujja a szél fujja,
Hazafelé fujja,
Csikországba megyünk fiuk,
Hujja, hejja, hujja.

Még a kalauz is félrecsapja sapkáját, mikor beép a jókedvü fiuk közé s csak ugy félvállról nézegeti meg a jegyeket.

— Meddig utaznak az urak? — kérdi udvariasan.

— Mi hárman Gyergyószentmiklósig vonattal, Péter Borzsováig, de Szentmiklóstól gyalog, — felel nevetve Élthes, Erőss Péterre mutatva.

11 óra lehet, mikor a vonat beérkezik Székelykocsárdra, hol a fiuknak át kell szállniok egy másik vonatra, akár sajnálják a barátságos fülkét, akár nem. Bizony van is mit sajnálni, mert alig kapnak tisztességes helyet; egyetlen alkalmasabb fülkére bukkannak s abban is ül egy átkozott képü, kaftános zsidó. Mit volt mit tenniök, helyet foglalnak mellette. Huszár Imre nem a legjobb szemmel nézegeti s gunyos durvasággal érdeklődik a fokhagymaszagot gőzölgő utitárs neve iránt.

— Én mekh vatyham makhamath Vheisz Shalaman, — jelenti a zsidó. — Na hallja öreg, maga ne tegye a lábát Csikba, mert ott nem szeretik a Salamonokat, — figyelmezteti tréfásan Éhes Bandi, fölkeltve a lappangó hangulatot a társaságban. — Nem is metyhem makhamath Cshekhpa, ih géhe chu Mharasladhas, — felel vissza erélyesen a zsidó. Észreveszi ugy látszik a fiuk gunyolódásait, többet nem reflektál a kérdésekre, hanem nyugodtan végignyujtozódik az ülésen.

A fiuk nem élvezhetik tovább a fokhagymaféle illatok hóditó terjedését, undorodva menekülnek a kocsi szük folyosójára, vigan gyujtva rá a jó hazai nótákra.

Salamon uram megkönnyülve lélekzik fel: — Thathele léphen, cshakhatyh khümenthethek ezekhet a phraszthak, — sóhajt fel s kényelmesen lehuzza lengyelszáru csizmáit, melyek, amióta élnek, még nem láttak nemcsak Fedák-crémet, de még avasszalonát sem s megelégedetten hajtja nyugalomra fejét.

Már közel Marosludas, mikor a fiuk érdeklődve nyitnak be a fülkébe. Szörnyü galiciai horkolás üti meg a fülöket, igy még csak Mózes horkolhatott a Hérob hegyén, mikor a nyájat őrizve elaludt; matd

Első erdélyi billiárd-gyár Dávid Ferenc-utca 3. sz.

Uj és használt billiárdokat állandóan raktáron tartok, csere és részletfizetéses üzletet kötök.
Szakmába vágó munkákat vállalok, 3 napos jégtartályos jégszekrényeket állandóan raktáron tartok.
Vidékre billiárd szerelőt küldök. Kizárólag hazai gyártmány. Szives pártfogást kér **Styaszny József.**

Aranyéremmel kitüntetve! ■ ■ ■ **Aranyéremmel kitüntetve!**

kellemetlen illat bosszantja meg orrukat. — Na barátom, még páter vicárius sem állitott elő ilyen irtózatos gázokat a laboratoriumban, — szól durcásan Élthes s két ujjával óvatosan megfogva az ősi csizmákat, melyekkel Salamon a vereckei szorost átlépte, — erélyesen kilóditja az ablakon. Persze a fiuk sietnek biztosabb helyre jutni, hol kedvük szerint kinevethessék magukat.

— Marosludas!... kiált a kalauz. A zsidó éppen most fordulna meg álmában, mikor megüti fülét ez a szó. Hirtelen felugrik, megragadja piszkos cókmókját s a csizmák után kap, de hol vannak?

— Siessen bácsi, itt van Marosludas, — kiált be a zsidónak Erőss Péter. — Hát kherem, hol van asz enyim labhbhelim, asz enyim pár cshizma? — kérdi rémülten Salamon. — Tudja a fene bácsi, siessen, mert indul a vonat, nógatja vigyorogva a zsidót Péter.

Szegény zsidónak gyanuja támad a fiuk iránt s bosszus, haragos tekintetével mérve végig a társaságot, le akar szállni a már megindult vonatról.

— Nem fér a bőribe marha, maradjon fenn, — kiállt rá durván a szigoru állomásfőnök. Salamon mindennek dacára egy merész elhatározással leugrik s alázatosan hajlongva az állomásfőnök előtt panaszra nyitja ajkát. — Kherhem aláhssan fhőnökh uhr, khövethelem megh, etyh phar lábhelim ellaphthak a vanathan. — Fogja bé a száját, hordja el az irháját, miért nem ügyelt reá, marha, s különben, hogy merészelt leugrani a vonatról? — rivall rá türelmetlenül a főnök.

Az eső zuhogni kezd s a megrémült zsidó felnyitva ócska esernyőjét, jónak látja mezitláb is utnak indulni Marosludas felé, mely még jó 4 klm. az állomáshoz. Leirhatatlan nevetés támad az egész vonaton, mikor az utasok egy kanyarulatnál meglátják Salamont, amint mezitláb szalad a záporesőben az országuton...

Igy szabadul meg a mi társaságunk egy kellemetlen utitárstól, de nem sokáig tart a pünkösdi királyság. Bármennyire is ügyelnek az ajtókra, Marosvásárhelyen egy Mózes vallású ismét betolakodik közéjük a kalauz pártoló közbelépésére.

Alig szellőztették ki hát fülkéjüket, ujra megtölti valami icikillat, még pedig olyan nyhulbher-féle. A fiuk erre már tényleg kifogynak türelmükből s az egyik éppen ki akarná tuszkolni az uraságot, mikor az megszólal, de nem magyarul, hanem németül. — Wohin fharn Shi? (Hova utaznak?) A fiuk elnevetik magukat s Erőss Péter megszólitja Élthest: — Na barátom, beszélj bátyáddal, te nem buktál meg soha a németből. — Nach Csik, — feleli a zsidónak Élthes. — Jha, ih gébe nah Szhaszreghen. (T. i. a szászrégeni országos vásárra akart utazni jó seft remenyében.) — Das isth Szhaszreghen? — kérdi egy kis állomásnál. — Nain, — feleli Élthes s hirtelen megvillan agyában egy jó gondolat s igy szól barátaihoz: Bizzátok rám az öreget, eligazitom én a dolgát.

Ugy is történt. A zsidó majdnem minden állomásnál izgatottan érdeklődik: — Dhas isth Szhaszreghen?... Gernyeszeg, egy perc! — kiált a kalauz. — Dhas isth Szhaszreghen? Dhas isth Szhaszreghen? — nyugtalankodik a zsidó kikelve a képéből. Élthes Bandi előbb teszi magát, mintha nem is hallaná s csak aztán rémült képet csinálva, veregeti meg a zsidó vállát, — Das ist Szászrégen! Das ist Szászrégen!!! Thankhe shön, thankhe shön! — hálálkodik a zsidó s eszeveszetten szedve össze rongyait, leugrik a vonatról

A vonat füttyent egyet, a fiuk eltelve a jó fogás sikerével, nevetve nézik a becsapott zsidót, ki mitsem sejtve, de éppen nem azt, hogy Szászrégen ide még 30 klm. s hogy holnap „nem csinálhat özlet“ a régeni vásáron, nyugodtan bámulja az előtte elvonuló hosszu vonattestet...

Igy menekültek meg hát másodszor is a zsidótól s jókedvüen ujra, meg ujra gyujtanak rá a nótára:

Fujja a szél, fujja, hazafelé fujja, Csikországban leszünk fiuk, végre-valahára.

* * *

Este nyolc óra volt, mikor Gyergyószentmiklóson kiszálltak, persze a II. osztályból (?) Természetes, volt ünnepélyes fogadtatás és három napig dáridó.

Erőss Péter is elment a keresztapjához, kért, kapott is tőle egy husz koronás aranyat s el is költötte hamarosan.

Egyszer, amint ámbolygott a Kossuth Lajos-utcán, azon törte a fejét, hogy mit csináljon... gyalog menjen-e haza, találkozott Tompos Gézával, aki éppen a napokban tette le sikeresen az érettségit. Összeölelkeztek. — Hát hova mész Géza? — szólalt meg csüggedten Péter. — Hazamennék komám — feleli az határozatlanul, — de gyalog! — Hát mért? — A suj egye meg, az érettségi bankett elvitte az utolsó vasam is. — Egyet se busulj hékás, hazamegyünk mi ketten vala-

Első erdélyi polgári **Lovagló kurzus már megnyilt**

Bővebb felvilágositással szolgál a tulajdonos, Schuller András Honvéd-utca 25. Telefon 905.

hogy, ha másképp nem, hát gyalog, — szól Péter megvigasztalódva.

Igy aztán az utat a nyakukba vették Borzsova felé. Ugy látszik valami sulyos átok nehezült reájuk, mert hiába káromkodtak, mégse találtak az uton bár egy rossz ökör szekeret sem.

Éjjel tizenegy óra lehetett, mikor porosan, fáradtan, egy hosszu év eltelte után otthon bekopogtattak.

Vásár után.

Irta: **Árkosi Ferenczy Kálmán.**

Délután, öt óra felé jár az idő. Vége az udvarhelyi baromvásár második napjának is. A városból kivezető útakon bandukolnak tarisznyás, vásáros emberek, maguk előtt hajtva az el nem adott, vagy most vett teheneket, ökröket. Néha szekerek robognak a poros úton a saroglyához kötött lovakkal. Egy-egy tinó útjába áll a szekérnek. Az emberek ide-oda futnak, kiabálnak. Pattognak az ostorok, amig egyidőre helyreáll a rend.

Az emberek nagy része ivott valamicskét. Koma, sógor, jóbarát elég volt a vásáron. Örvendezni kellett a „jótalálkozásnak". Ezért aztán néha keresztbe mérik az útakat, amit talán megéreznek a barmok, mert kitör belőlük a rossz erkölcs és be-be ugrálnak a kukoricás földekre. Káromkodás, fenyegető ostorpattogás hallszik, az ilyen dolgok miatt.

Tiz kilométernyi kerületben, a városból kivezető útakon, mindenütt ilyen hangos az élet.

A városban egyre néptelenednek a korcsmák. Csak néhol akad atyafi, aki itt maradt, mert már nem tud menni.

A csekefalvi utcában, közel a vasúthoz, az egyik korcsmában nincs vidéki vendég egy se. Elmentek. Csak két helybeli ember ül a belső szobában. Egyik öreg, bozontos fejű, olyan városi földmives és egy kicsit kereskedő. A másik fiatal, hetyke legény. Lókupec. Áldomást isznak.

Beszélgetnek, de szentül veszekedésnek hihetné akárki, annyira hangosak.

— Sok, mondom, sok! — kiabál a kupec.

Kerekes Ádám arrébb taszigálja a poharát és szembe nézve a legénynyel, méltatlankodva felel:

— Az én kabalámét azért volna sok? Máng azt neköm ne mondd Pista!

— De mondom biz' én! — kiabál a legény. — Megmondom kijednek bátyám! Sok, sok a negyvennyolc forint, sok. Be megcsala! Úristen be megcsala!...

— Hát, hogy a nyavalya törjön ki, hocci a cédulát, itt a pénzöd — zúgolódik az öreg.

— A ló az enyim! — mondja foghegyről a legény.

— A ló az enyim! — beszél Kerekes Ádám. — Ingöm ne gyalázz örökkétig! Visszaadom én, vissza!...

A kebeléből lassan kihuzza a zöld zsinóros vászonzacskót. Szétnyitja és odaönti a pénzt az asztalra szótlanul.

A kupec mosolyog.

— Adod máng a cédulát? — kérdezi az öreg dühösen. — Itt a pénzöd! Enyim a ló!

— Irást csináltunk róla! — felel csöndesen a kupec.

— Hát add ide az irást. Itt a pénz.

— Nem kell!

— Hát akkó' mé't gyalázkodó'? Az én lovamé't vó'na sok?...

— Sok, biza sok!

— Most is azt mondod?

— Azt!

— Hát felelj reá: mié't?

— Bogos!

— Máng mint a ló?

— Az!

— Az én lovam, te Pista! Biz' Isten megharagszom Pista!

— A ló az enyim! — mondja a kupec.

— Nem a tiéd, te rosszmáju! Ehun a pénzöd! Nincs vásár! Ide a cédulával! — dühöng az öreg.

— No, no, bátyám, — engeszteli a kupec. — Öntse vissza a pénzt. Azé't nincs baj no. Megsajnálta a bort?

— Nem én!

— Nohát akkor tő'tsön!

Az öreg kétkedve néz a vevőre. Tőlt. Aztán megfogva az egyik poharat, fölemeli. A legény hozzákoccintja a magáét és áldázkodik:

— Adjon Isten sok ilyen vásárt!...

Az üres poharakat ujra tölti az öreg és bajuszát kék keszkenőjével megtörülve ujból megkezdi a társalgást.

Kizárólagos Kalapraktár **a „Kalap királyhoz"** Kolozsvárt, Mátyás király-tér 17. szám.

Legdusabb választék bel- és külföldi férfi és gyermek kalapokban, cilinderekben, sport- és vadászsapkákban. Speciális üzlet! A legolcsóbb határozott árak! — Vásárlásnál egyetemi hallgatóknak öt százalékos árkedvezmény adatik!

— Mit is akarsz tulajdonképen Pista? Hát nem jó a vásár?...

— Jó, jó, — mondja a kupec. — De sok a pénz. Osztán... No de különben...

— Mit akarsz?

— Hát csak annyit, hogy igen jó a vásár.

— Hogy értöd?

— Ugy, hogy ingyön is jött valami.

— Mi?

— A bog!

— Bog?

— Igön. Akkora, hogy akármelyik fa megirigyölhetné. A két hátulsón van. Ur Isten, mekkora bog van a ló lábán!

— Az én lovam lábán?

— Mondom: enyim a ló!

— Te Pista, üsmertem apádat, — becsületös kupec vó't méltatlankodik az öreg. Együtt jártunk a burkusra. Tán tudod, hogy én burkust is öltem. Megöllek, ha még karattyolsz!...

— No, no bátyám, hisz' egyet se' szóltam!

— Hát mit gyalázkodol?...

— A ló az enyém! Hát kinek mi baja véle?!

— A ló az enyim! Itt a pénzöd!...

— Tögye el, ha mondom. Irást csináltunk róla.

— Nem adod vissza?

— Nem!

— Hallgatni se tudsz?

— Mire való a szájam?

— Inkább dugd bé. Igyál, te hóhér kezire való.

— 'Isze' iszom én, de hát a ló...

— Nos?...

— Szalámit vágatok belőle, ha igy van!...

— Abból a lóból?...

— Ugy én! Oztán cukornak adom a csontját!

— Te!...

— A bőrit bocskornak szabatom föl!

— Te az én lovamról beszélsz?...

— Nem! Én a magaméval csinálok azt, amit akarok.

— Hallgass, ha mondom!

— A bogot megtartom. Ingyön van ugyis!..,

— Miféle bogot?

— Ami a két hátulsó lábán van.

— Annak a lónak, az én lovamnak, te hengér?...

— Mondom: enyim a ló!

— Jaj, hogy a menkő csapjon beléd! Jere no, mutasd meg, hol az a bog!?...

— Nem én! Még megfizettetné azt is! Most ingyön jutott!

Az öreg fölkapott az asztal szélén levő poharakból egyet s meglóbálva, a kupec felé dobta, aki hirtelen lebujt az asztal alá és igy a pohár a földön zuzódott darabokra. Majd félre lökve a széket, rárohant a nevető emberre és elkezdette rázni.

— Gyilkosod löszök te! — kiabálta a fülébe,

— No, no bátyám! — beszél békülékenyen a kupec, — ugy megijesztött, hogy no! Eresszön el. Nem vagyok én burkus. Tő'thetne is máng. Ugyan bátyám, hát mit gondol?...

Az öreg elengedte a prédát és leült. Forrt benne a méreg. A kék abroszos korcsmaasztalon ide-oda taszigálta a poharát. Majd elévette a pipáját. Megtömte jó keményen és a kovát kikeresve, taplót tépett rá, aztán a zacskón föggő acéllal csiholni kezdett.

A kupac megszólal:

— Mit kinlódik, mikor van itt elég gyufa.

— Nem hallgatsz?!... — mordult rá az öreg.

A tapló tüzet fogott. Az öreg a pipába dugta, aztán rácsattintotta a pipa födelét. Egypárszor visszafelé fujva élesztgette a tüzet. Amikor a dohány tüzet fogott, féloldalt fogta szájában a csutorát, fölvette a fejét s nagy bodor füstöt eresztve, kihivóan nézte a legényt.

— Van valami bajod?... — kérdezte fenyegető hangon.

— Neköm nincs; van a lónak! — felel a legény.

— Kezdöd? — szól az öreg.

— Nem én, — beszélget a legény. — Csak olyan kutya jó kedvem van!...

— Hát akkor mit bögsz? Soha, soha többet nem adok én lovat neköd.

— Csakhogy e' e megvan! — szólt a legény.

— Add vissza a cédulát!

— Máng hogy adnám! Jaj, hogy szeretöm a szőrit. Be kedves egy feje van! Nem adnám a két szömiért! Tő'tsön no!

— Hát nem bogos? — kérdezi az ivás után az öreg.

— Azt nem mondom! — felel a legény — hanem, ej hét fekete cigánt viszök a feredőre. Mindönnap öt forint! Öt forint bátyám s ha csak egy lovam

Fenyő Herman

Ékszerész és kinaezüstáru gyári raktára.
Kolozsvár, Mátyás király-tér 9. sz.

Nász- és alkalmi ajándékoknak legolcsób bevásárlási forrása. — Kinaezüst árukból árjegyzék kivánatra ingyen. — Egyetemi ifjuság 5% árengedményben részesül.

vó'na, Máté Laji vinné a cigányokat, nem én. Kikerül az ára, ha drága is.

— Hát drága? . . .

— Negyvennyolc forintot adtam érte. Annyi idős az édös anyám. Csupán azé't adtam annyit, de tán többet is adtam vó'na! . . .

— Többet is adtál vo'na? — ijedezik az öreg.

— Tán igön!

— Többet?

— Azt!

— Te Pista! az a ló többet ér! — állapitja meg az öreg.

— Mán hogy érne! Itt a cédula!

— Pista fiam, ne komázz! — beszél kérő hangon az öreg. — Adhatnál bár két forintot reá. Többet ér, mondom! . . .

— Az a ló! — pattant föl a legény. — 'Isze bogos!

— Bogos a lelked!

— Hályog van a szömin!

— No mi még?

— Kehes!

— Oh, te ördög fajzat, csak két forintot adj reá!

— Nem én!

— Megér hatvanat, te! . . .

— Meg, akinek!

— Megcsalál no. — Hejába, öreg vagyok no. Egy forintot adj bár fiam! . . .

Nem adok! — felel a legén.

Az öreg koccintás nélkül kiitta poharából a bort. A legény is követte a példát.

— Kati nén' még egy kicsi bort! — kiáltott ki az öreg.

— Amikor a bor az asztalon volt, a legényhez fordulva folytatta a beszédet:

— Te Pista, hát jó. Nem adsz egy forintot. Ládd-e megtó'dom az áldomást. Jól van no . . . Ihatunk többecskét is . . . Nálad a cédula . . . A pénz meg itt a kebelembe . . . Igyál már! — nógatta a legényt.

Pista gyanut fogott.

— Nem ittunk máng eleget bátyám? . . . — kérdezte.

— Sohse elég a', — feleli az öreg, — ha jó a vásár! . . .

— Hát nem kéri a forintot?

— Nem én soha!

— Ha visszaadnám a lovat?

— Kell a kutyának!

— Mié't?

— Me't bogos!

— Az a ló?

— Az.

— Bátyám, nem lehet a'!

— Te mondád! Máng hogyne.

— Csak ugy mondám!

— Máng pedig szürke hályog is van a bal szömin. Kehes is. Osztán . . .

— Tiszta vó't annak a szöme!

— Igön, me't nádmézet fúttam belé s attól ragyogott.

— Tán nem?

— Mié't ne? Osztán, osztán rühös is egy kicsit. Én mondom . . .

— Nem a'!

— Hát jó no fiam. Ne tőrődj véle. Jó a vásár. Igyunk, ugyis mindegy már. Még megtó'dom az áldomást egy literrel.

— Meg? 'Isze' sok vó't! . . .

— Van itt elég a pincébe. Pénz is akad. Nem sajnálom fiam. Nem én! . . .

— Bátyám, ugyan mondja meg a lelke üdvösségire, — jajdul föl a kupec, — mi baja van annak a lónak? . . .

— Mondám! — válaszol az öreg.

— Hát azokon kűjel? — kérdezi a kupec.

— Hogy értöd?

— Mér' fizet ekkora áldomást?

— Me't ojan kutya jó kedvem van!

— Osztán a lóval nincs baj?

— Hogy vó'na! Vágass szalámit belőle, add cukornak a csontját, bocskornak a bőrit. Ugyan fiam, hát ugy nem akarsz inni? — tette hozzá.

A legénynek nem volt kedve. Alig ült a helyén. Az járt az eszében, hogy valami baja lehet a lónak, mert az öreg nem sajnálja a nagy áldomást. Képzeletében maga elé vette a lovat és nézte. Szép volt. Sovány, de hibátlan.

Megitták lassan mégis a bort. Kevés szó esett köztük. Az öreg folytonosan a pipáját igazgatta. Néha-néha lassan dudorászni kezdette a Fejér Anna nótáját.

Használt jogi könyvek és kipróbált valódi seminariumi jegyzetek legolcsóbban kaphatók, viszont azokat méltányos áron veszi vissza **Keszey Albert** könyv-, papirkereskedése és **antiquariuma** : Kolozsvár, Mátyás király-tér 5. sz. alatt.

Telefon 865. o Jogi utmutató és könyvjegyzék ingyen. o **Telefon 865.**

Mikor aztán a legény már sehogyse akart inni, megindultak ketten.

A legény lakott közelebb.

A háznál megállottak. A legény megkérdezte még egyszer:

— Ugyan bátyám, mi baja van a lónak? Me't van, annyi szönt!...

— Elég van, elég, de hát... Jere vissza no!

A legény nem akart és belépett az ajtón.

Az öreg tovább ment. Az utca végén megfordult, megfenyegette a kupec házát és belejajgatott az éjszakába:

— Megcsala no, hogy törje ki a nyavalya! Hatvanat megér! S még csak nem is rühös az a ló, nem is rühös!..,

A kupec otthon kivezette a lovat... Lámpát gyujtott... Körüljárta... Nézte, tapogatta, megjártatta... Mevizsgálta a ló fogait, hosszasan nézte a bal szemét s mikor mindent rendben talált, megfogta a ló fejét s belekiáltott a fülébe:

— Te kutyának való, te! szólalj meg már, mi a bajod mégis, me't bajod van te, annyi szönt!...

A ló nem értette a dolgot. Ijedten kapta föl a fejét és csodálkozva nézett a kupecre.

Apróságok.

Azon régi jó időkben, mikor még állandóan hangosak voltak a „kör“ falai a próbákra járó bakfisok és udvarlóik vidám társalgásától, akkor történt, hogy egyik próbán, midőn már a rendező a legjobb akarata mellett sem volt képes rendet teremteni, szinte (!) dühösen fordult G. D.-hez:

— Miért nevet mindig ugyan bizony, mikor partnere előadandó darabjáról van szó!

— Mert mindig az én iróismerőseim jutnak az eszembe, kiknek sohase adják elő darabjaikat — volt a felelet.

*

Ugyancsak az áprilisi köri juor-ra való készülődés közben állandó kiváncsiságban tartotta szereplőtársait a Pálffy programmpontja. Hiába kérdezték és hiába faggatták, nem árult el semmit, nem árult el sem az első, sem a második, sem az utolsó próbán, igy akarván fokozni a szenzăciót a köri estélyre. (Rossz nyelvek szerint, mert még maga sem volt tisztában vele.)

— Különös, hogy a magáé lesz az első szám s még azt sem tudjuk, hogy mi, — szólitotta meg a főpróbán l. Cica.

— Tudja mit, én elárulom — volt a válasz.

— ?

— Én fogom tartani a teherpróbát az ujonnan felállitott szinpadon.

*

Nagyban folytak az előkészületek a gyalui ünnepélyre. Különösen a „gólyák“ között volt nagy az izgalom, mely elsősorban meglátszott egy Sz. A. nevü közismert tipikus gólyánkon.

— Te A. — szólitotta őt félre bizalmasan Szegedy Lajos — hozzatok aztán magatokkal revolvert, mert azt csak tudod, hogy Gyaluban könnyen veszedelemben forogsz.

— Miért? — kérdezte egészen belesárgultan.

— Mert az ünnepély után a gyaluiak ökröt akarnak sütni — volt a „kissé“ erős válasz.

*

A budapesti müegyetemi ifjuság zászlószentelési ünnepélyre készül, állitólag ő felsége személyes jelenlétében. Az ezen tartandó cercle-t illetőleg a következőket „álmodta“ egyik munkatársunk:

Ő felsége megszólitja Pivny Aladárt, az egylet 7 év óta agilis elnökét: „Hjah, ön áz á Pivny?“

Mély meghajlás.

— Áz őseim sok szepet beszeltek már nekem önről.

*

A köri jourról a szinfalak mögül reggel felé eltünt egy pipa és egy „nagybőgő“. A gyanu nagyon alaposan a cigányok felé fordult, kiket be is hoztak a detektivek a rendőrségre.

— Na ilyet még nem pipáltam — jegyezte meg a bőgőhordozó általános derültség közben, mikor előkerült a pipa.

— De el is hegedüljük vagy legalább is bőgőzzük a nótátokat — jegyezte meg a rendőrtisztviselő, kire szintén átragadt a jókedv. (*Pl.*)

Layda Jenő
:: cukrászata ::
Kolozsvárt, Mátyás-király-tér 17. szám.

Legdusabb választék mindenféle cukrászati különlegességekben, saját készitményü mindenféle cukorkákban. Egyetemi hallgatóknak vásárlásnál árkedvezmény. Kávéra a legjutányosabban lehet előjegyezni.

Krónika.

Irta: **Szilaj.**

Az időjárás most
Áprilisi,
Nem is lehetne ostobább
És ha igy folytatja tovább:
Sokra viszi!

A korzó sártenger,
Bús és letört;
Konstatálható künn járván:
Az ernyő s kalucsni járvány
Nagy mérvet ölt.

Mivel kalucsnim nincs,
Se esernyőm,
Ülök otthon a székemen,
Le-le csukom a két szemem,
Nagy kesergőn.

Bezzeg, hogy nem igy volt
A minap még,
Volt a körben sürgés-forgás
Izgatódtunk, mint egy horgász,
Ha nincsen lék.

Volt is aztán siker
Ám a zsuron,
Hogy mi történt a szinpadon,
Hamarjában le is adom
Hárfa huron.

Radó Irmuskáé
Volt a nyitány,
Beloven is megdicsérte,
Jeszenszky Gyula kisérte
Mint egy titán.

Pálffy Laci pedig
Verset szavalt
Csinált is a lányok között
Akiket rimbe kötözött,
Kiavalt-zavart.

Magyar nótát dalolt
Erőss pajtás,
Hegedűszó hangja mellett,
A mamáknak csak ez kellett,
Lett sóhajtás.

Beczácsy Andor és
a fogolyán
Két nagy zenész, két jó rokon
Játsztak dudán! A hurokon
És oboán.

Gajzágó Fifike
S a szép Götter
Jeleneteztek párosan,
Sajnálhatja százszorosan,
Ki nem jött el.

Orvoskari Móritz
És Orbók úr
E két irodalmi erő,
Kávéházat adott elő
Mutatóul.

Boross kuplét dudolt
Aktuálist,
Nyugodt szivvel mondom kérem
Nem ösmerhet ő e téren
Ma riválist.

Balogh-Szentkirályi
Pista — Zsigmond
Villandozták át az estét
A bakfisok szinte lesték
Melyik mit mond?!

Végül kimondom itt,
Bátran nyiltan,

SÁNDOR ÁGOSTON
uri divatüzlete Koloszvárt,
Mátyás király-tér, Unió-utcza 2. szám.

Nagy választék kalap és fehérnemüekben, nyakkendők, keztyük, sport- és vadász-sapkák, lábszár-védők, eső-ernyők és botok, swätterek, pénz- és szivar-tárcák, sollngeni zsebkések, kefék. — **Nagy választék női kézi táskákban! — Szolid és mérsékelt árak!**

Eztán a legjobb szám jöve
A kabaré gyémánt köve:
Ezt én irtam . . .

„Nincs macska a háznál!“
Cime neki.
Szerepel benne két pipa . . .
(Szerzőtől ez nagy hiba:
Nyakát szegi!)

Azonkivül Dicsi
A házi lány
Imigy Annus, Cica, Lilly
Ł kép ugy-e, hogy idilli
És nem silány.

Férfi személyzetem
Vityum, Ferim,
Gyurkám, Gyulám és Fogoljám,
(Pfuj! de jó rim).

Mindezekhez Szilaj
Ugy konferált
Olyan jó volt és megható,
Hogy egy mentő orv. hallgató,
A Kóhn felállt.

TÖRLEY
TALISMAN
CASINO RÉSERVÉ

IRODALOM.

A Modern Könyvtár uj kötetei.

A Gömöri Jenő szerkesztésében megjelenő Modern Könyvtárnak, amely annyi értékes művel gazdagitotta már irodalmunkat, most ismét egy öt kötetből álló, nagyon értékes uj sorozata jelent meg; a Könyvtárnak e sorozattal most már ötvennél több kötete van és a legujabb sorozatban jelent meg a Könyvtár jubiláris, ütvenedik száma is, amely Kóbor Tamás uj novelláit tartalmazza. A nagy népszerüségü, közkedvelt Könyvtár uj kötetei is bizonyságai a Könyvtár nagy kulturaterjesztő hivatásának és értékes munkásságának; valamennyi kiváló becsü, irodalmi és tudományos értékkel teli mü. (Kiadja: Politzer Zsigmond és Fia könyvkiadó.) Az uj kötetek a következők: 49. Kaffka Margit: Csonka Regény és Novellák. — 50. A Modern Könyvtár jubiláris száma: Kóbor Tamás: Egyveleg. (Novellák.) — 51—52. Szilágyi Géza és Lenkei Henrik: Májusi fagy. (Szinmű). — 53. Harnack: A Szerzetesség (Ideáljai és története). (A Könyvtár „Modern Teológusok“ sorozatának első kötete) Bencze János forditása. — 54. Kosztolányi Dezső: Őszi koncert. Kártya. (Magyar Költők III.) — A 49-ik kötet hazai irónőink egyik legkiválóbbjának, Kaffka Margitnak egy kisebb regényét („Csonka Regény“) és uj novelláit tartalmazza. Minden egyes darab csupa művészi faragásu, választékos nyelvü és egyéni filozófiáju, ragyogóae nyugodthangu elbeszélés, a kiváló irónő iróművészete fejlődésének ujabb nagyértékü dokumentumai. A Könyvtár jubiláris száma, az 50-ik szám, Kóbor Tamás kiváló iróművészetének hódol, amikor a geniális irónak uj novelláit hozza: „Egyveleg“ cimen. A nagy iró ujabb novelláinak legjava van e kötetben összegyüjtve, melyeknek mindenike Kóbor Tamás kivételes, nagy elbeszélő-talentumának minden varázsával ékes. Az 51—52-ik kötet Szilágyi Géza és Lenkei Henrik nagyértékü drámája: a „Májusi fagy“. A darabot épen most mutatta be a Nemzeti Szinház igen nagy sikerrel. Szilágyi Gézának és Lenkei Henriknek eddig kifejtett kiváló irodalmi munkássága és sikerei után természetesen az irói világ, meg a közönség egyaránt, feszült várakozással és érdeklődéssel tekintett az illusztris iróknak a szinpadon való bemutatkozása elé. Ez a bemutatkozás pedig, — amiként előrelátható volt, — a nagy siker jegyében folyt le, ugy a kritika, mint a

Nagy Jenő fogműtermét Jókai-utca végére helyezte át.
Készit fogakat részletfizetésre is!

közönség itélete szerint. A nagy irodalmi és drámai kvalitásokkal ékeskedő dráma könyvalakban való megjelenését bizonyára nagy örömmel fogja fogadni az olvasóközönség. A Könyvtár 53-ik kötete kiválóan tudományos értékü munka s a Könyvtár „Modern Teológusok“ sorozatának első nagyértékü kötete. Ez a szám Harnacknak, a világszerte ismert német protestáns teológusnak legértékesebb népszerü modorban irott munkája: „A szerzetesség (Ideáljai és története)“. Adolf Harnack a berlini egyetem teológia-, s egyháztörténet-professzora, a dogmák történetének világhirü szerzője, ez év április havában ünnepli születésének hatvanadik évfordulóját. E körülmény különösen aktuálissá teszi a Modern Könyvtár ez értékes kötetét. „A Szerzetesség“ a katholikus egyház e nagyfontosságu intézményét egész történetén végigkiséri. A munka első fele a szerzetesség eszméjének keletkezését és fejlődését s a keleti szerzetesség jellemzését adja, második fele pedig a nyugati szerzetesség történetének egyes fázisait mutatja be, a Benedek-rend alapitásától a Jezsuita-rendig s a legujabbkori kongregációkig. A müvet a nagy tudós tárgyilágossága s pártatlansága jellemzi, mely nem tartózkodik ugyan a kritikától, de tisztelettel és szeretettel hajol meg az aszkézis csodálatos alkotásai előtt. A mü magyarra ültetését kiváló gonddal és nagy avatottsággal Bencze János végezte. „A Szerzetesség“ magyar forditása nem csupán egy nagy tudós nevét es rendszerét fogja nálunk ismertté tenni, hanem tudományos irodalmunkat jelentős értékü munkával gazdagitja, s egy, a közérdeklődés középpontjában alló intézmény megitélésére is utat mutat. Az utolsó, 54-ik kötet a Könyvtár „Modern Költők“ sorozatát gazdagitja egy irodalmi eseménynek mondható költői müvel. E kötet Kosztolányi Dezsőnek, az ismert, kiváló poétának, — akinek a Modern Könyvtárban, annak megindulása idején megjelent, „A szegény kisgyermek panaszai“ cimü versciklusa általános feltünést keltett, — két uj gyönyörü lirai-ciklusát foglalja magában: „Őszi koncert“ a cime az elsőnek és nagyobbiknak, mig a másik kisebbiknek a cime: „Kártya“. Mindakettő egy befejezett formáju, nagy művészi erejü, szuggesztiv hatásu költőt mutat, akiben már semmi a forrongás, minden kiforrott, megállapodott, kész. Kosztolányi az uj magyar költészet egyik legkiválóbb tényezője; ez az ujabb két versesciklusa pedig valóban eseménynek mondható a magyar irodalomban.

A Modern Könyvtár legközelebbi kötete egy drámaciklus lesz, Strindbergnek, Hartlebennek és Heijermansnak egy-egy drámája, Gömöri Jenő, Bálint Lajos és Katona Gábor forditásában. A Könyvtár kötetei minden könyvesboltban és dohánytőzsdében, továbbá a vasuti pályaudvarokon is kaphatók. Egyes szám ára 40 fillér.

A fürdők könyve. Hazai fürdőinket ismertető irodalmi termékekben mindezideig igen szegényesen voltunk ellátva. Ami van, az is selejtes régi csapásokon haladó átlagmunka. Annyival szivesebben kell megemlékeznünk a *Magyar Fürdőkalauz* előttünk fekvő hatodik kiadásáról, amelynek gondos és lelkiismeretes munkával megszerkesztett belső tartalma a legszebb harmoniában egyesül a mű külső technikai kiállításával. Szerkesztője: *Erdős József*, valóban dicséretes és ügyes munkát végzett, amidőn szakavatott tollal összeállitott a hazai fürdőhelyekről, nyaralótelepekről, szanatóriumokról, vizgyógyintézetekről és ásványvizekről minden fontos és szükséges tudnivalót olyan modern és szabatos formában, aminőt csak ritkán van alkalmunk tapasztalni. Röviden szólva: a mü határozott nyeresége fürdőirodalmunknak, olyan, amit nyugodt lelkiismerettel ajánlhatunk mindazon érdekelt köröknek figyelmébe, akiknek hivatásuk pangó hazai fürdőügyünket előbbre segiteni s ezzel egy állandóan hangoztatott panaszt orvosolni. A pompás és hézagpótló diszmunka stilszerüen be van kötve és Engländer és Társa tatai nyomdatulajdonosok sajtói alól került ki. A szokatlanul diszes kiállitásu vaskos kötet a vasut és hajófülkékben, szállodákban, orvosoknál, fogorvosoknál, kávéházakban, egyesületekben és pensiókban lett elhelyezve, de külön is a nagyközönség rendelkezésére. A fürdőző közönség önmagának tesz hasznos szolgálatot ezen kitünően összeállitott és mindent felölelő munka átolvasásával. Megrendelhető a Magyar Fürdőkalauz kiadóhivatalában Budapest, VI., Eötvös-utca 36.

HIREK.

Az egyetemi ifjuság március 15-iki ünnepélye. A kolozsvári egyetemi ifjuság az Egyetemi Kör rendezése által ez évben is méltóan áldozott március idusa hallhatatlan emlékének. Az érdeklődés ugy az ifjuság, mint a város közönsege részéről szokatlan nagy vol az ünnepély iránt.

Jegyzetek másolását és sokszorositását hibátlanul, tisztán, jutányos árban készíti a Cégtulajdonos: CSISZÁR VIKTOR.

„RECORD“ gépirásmunka vállalat :: KOLOZSVAR, Deák Ferencz-utca 35. szám. Cégtulajdonos: CSISZÁR VIKTOR.

Miután az ifjuság kiküldöttei az egyetemi ifjuság zászlóját, mely ez alkalommal használtatott legelőször, a rector magnificustól kikérték, a zászlóőrséggel az élén az ezreket számláló sokaság az „Öszhang“ lelkesitő zenéje mellett vonult a Mátyás-szobor elé, hol az ünnepély fénye a következő számokkal emeltetett: Csikai zenekarának kisérete mellett a közönség áhitattal énekelte el nemzeti imánkat, mely után Nagy Zoltán keltett lelkesedést a „Talpra Magyar“-ral. Minden izében őszinte hévtől s mély gondolkozástól áthatott ünnepi beszédet tartott tarcsafalvi Pálffy László az Egyetemi Kör ismert elnöke. Zoltán Sándor sikerült tárogató játéka után pedig Portik Andor szavalta Dingha „Erdősi“-jét. Majd a „Szózat“ eléneklése után az ünneplő közönség mint egy lelkes népáradat vonult a Petőfi-tábla elé, hol az ünnepély befejezést nyert.

Ügyes vezetésről és lélekemelő törekvésről tanuskodott a hidelvei földészek dalárdájának szereplése, mely után Lóky Jenő jogh. szavalt hatást keltve. Gaál Alajos az Egyetemi Kör titkára magas szárnyalásu beszédében emlékezett a március napok főhőséről Petőfiről. Nem kevésbbé hatott az ünnepély sikerére Gombos István földész meglepő szavallata, mely után a földész dalárda énekelte el a „Honfi-dalt“.

Ezután a lelkesedés tüzétől áthatott sokaság az „Összhang“, meg az ifjuság dalainak hangjai mellett diadalmenetben vonult végig a Deák Ferenc-utcán, az Emke-téren, a Kossuth Lajos-utcán végig az Egyetemi Kör elé.

Kétségbe sem vonható, hogy Kolozsvár ilyen impozáns és nagysikerü ünnepélyt öregsége dacára sem igen látott, a szemtanuk vallomása szerint is.

Dr. Nyiredy Géza jubileuma. A kolozsvári M. Kir. Ferencz József Tud. Egyetemi Gyógyszerésztanhallgatók Segély és Önképzőköre ez év március 25-én d. u. 5 órakor dr. Nyiredy Géza tanársegédi müködésének 25 éves évfordulója alkalmából a vegytani intézet tantermében diszgyülés keretében jubileumi ünnepélyt tartott. A fényes sikerü és igazán ünnepi hangulatot keltő ünnepély keretében az ünnepelt országos hirü munkálkodásáról gyönyörü beszédekben emlékeztek meg az ország különböző részeiből érkezett, valamint a helyi neves kiküldöttek.

Az ünnepélyt este a New-York nagytermében társas vacsora követte, melyben Fabinyi Rudolf az Egyetem, Boross György dr. az unitárius egyház, Tanács József a kolozsvári gyógyszerészek, Pálffy László az egyetemi ifjuság nevében mondott beszédet.

Nem mulaszthatjuk el, hogy az ünnepély sikeréért elismerőleg ne nyilatkozzunk Mózes Károlyról, a gyógyszerésztanhallgatók ritka szorgalmu, lankadatlan erejü, tehetséges elnökéről, aki lelke volt e szép ünnep megalkotásának.

Az Egyetemi Kör estélye. Sikerült és kedves kis Házi-estélyt rendezett az Egyetemi Kör ifjusága a Kör helyiségeiben április hó elsején, melyről röviden az alábbiakban számolunk be: A programm a következő volt: 1. Nyitány Radó Irmus és Jeszenszky Gyulától. 2. Prolog Pálffy Lászlótól. 3. Népdalok Erőss Gyurkától. 4. Dialog Gajzágó Fili, Götter Gusztitól. 5. Zenebohóc számok Becássy Andor, Fogolyán Mihálytól. 6. Jelenet Orbók Attila és Móritz Károlytól. 7. Kuplé Boross Lacitól. 8. Willand jelenet Balogh Plsta, Szentgyörgyi Zsigától. 9. Nincs macska a háznál, irta Szegedy Lajos. Szerepeltek benne Bundialek Annus, Cinta Cica, Gámán Dicsi, Szöllősy Lilly, Pap Zoltán, Fogolyán Mihály, Ferenczy Gyurka, Jeszenszky Feri, Dietrich Gyula, Szathmáry Vityu. Conferencier Szegedy Lajos volt. — Megjelentek: Asszonyok: Balogh Arthurné, Verzár Kálmánné, Pálffy Ferencné (Székelyudvarhely), Fellner Lajosné, Radó Andrásné, Gajzágó Tivadarné, Szöllőssy Attiláné, Bundialek Ferencné, Ránta Laura, Gámán Dezsőné, Herczegh Lajosné, Bagaméry Józsefné, Póczy Mihályné, Babós Lajosné, Ehrenberger Ferencné, Szathmáry Pálné, Karácsonyi Sándorné stb. stb. — Lányok: Radó Irmuska, Gajzágó Fifi, Bundialek Annus, Ciuta Cica. Gámán Dicsi, Szöllőssy Lilly és Margit, Pap Kató (Ungvár), Póczy Erzsike, Balázs Karcsi, Herczegh Timea és Clarissza, Ferenczy Zsizsi, Lengyel Ilus (Déva), Várnai Tusi, Biró Jolánka, Jeszenszky Olga, Karácsonyi Emmus, Verzár Szidi, Fellner Ilma, Babós Toa, Schilling Rózsika, Kádár Ilus, Benke Rózsika stb.

A Szentgyörgyi-jubilenmot előkészitő bizottság a napokban tartotta végleges beszámológyülését. Ennek megállapodása szerint az ünnepeltet a diszelőadás megkezdése előtt a szinügyi választmány nevében gr. Eszterházi főispán, a város nevében Szvacsina polgármester, a szinház közönsége nevében gr. Bethlen Bálint, az ifjásáp nevében Pálffy László és a szinház nevében dr. Janovics fogja üdvözölni. Ugyanitt fogja

Telefon 895. szám.
Német Franczia Angol
URAK, HÖLGYEK ÉS NAGYOBB GYERMEKEK RÉSZÉRE
BERLITZ NYELVISKOLA
DEÁK FERENC U. 38.
Magyar Román Olasz
Telefon 895. szám.

átnyujtani neki Kovács Dezső az E. I. T., Mátray sti Országos Szinész-Egyesület, Vidor Dezső a budapeaz Operaház és Heltay Nándor a Nemzeti Szinház ajándékát. Előadás után áldomás lesz a Szinkörben. Ez uton is ismételten hálánkat fejezzük ki a nagybizottsággal szemben azon eljárásáér, hogy a szükebb körü intéző 15-ös bizottságbu, melyben városunk összes illetékes forumai képviselve vannak, beválasztotta az ifjuság vezetőségét is igy adván ujabb dokumentumát annak, hogy az ifjuságot szociális tekintetben is jelentős tényezőnek tekintik.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Melani. Tudja mit?! Csevegjünk egy kicsit valami szép thémáról, p. u. Magácskáról. Hogy van? — Mikor fog tollat kicsi kacsójába?!

Didó. Jóska csakugyan imakönyvbe tette préselés végett a szegfüt, azonban a cicájuk, tekintettel a nagy husdragulásra, képzelje csak vegetárianus lett és vacsora helyett a szegfüt kebelezte be. — Milyen idő, milyen tragédia!

Baba. Szerkesztőségünk a minap kapott egy Babához cimzett ódát, melyben az imádottat a nagyvilág szemeláttára feleségül kéri meg. Előlegeztünk neki — kosarat.

Ir... a. A hypnotikus kérdésekre adott feleletek igazak szoktak lenni. Üdv és kézcsók.

V.... a. B.-Csaba. Hallom, hogy jegyes vagy. Irhatnál valami nagyon érdekes ujságot, Cs. a te öreg szerkesztő bácsid.

Liraí költő. Ön azt irja: „Lizett, tudod-e mi a menyország?! Lássa mennyivel szebben hangozna ez igy: „Lizett, tudod-e, hogy mi az a Lizoform?!“

Mártuska. Levél megy.

Múzeumok, Tárak.

Állattár. (Múzeum-kert.) Átköltözés miatt rendezés alatt áll; nem tekinthető meg.

Ásványtár. (Központi egyetem.) A nagyközönség számára nyitva: minden vasár- és ünnepnapon d. e. 10—12 óráig.

Egyetemi könyvtár olvasó terme (Mikó-u. 2. sz.) Nyitva az egyetemi év alatti köznapokon d. e. 8—1-ig és d. u. 3—8-ig.

E. K. E. néprajzi múzeuma (Óvár, Mátyás király szülőháza) minden d. e. nyitva. Megtekinthető kedden, szerdán, pénteken, szombaton 1 K, vasárnap 50 f. belépő-dij mellett. Hétfő és csütörtökön a belépés díjtalan.

Érem- és régiségtár. (Központi egyetem.) Hetenként háromszor: vasárnap, kedden és csütörtökön d. e. 9—1 óráig díjtalanul, a többi napokon személyenként 50 f.-ért tekinthető meg. Család-jegy 5 személyre 1 K. Útmutató 40 f. Az egyházrégészeti, néprajzi, ipartörténeti, népvándorlási csoportok csak szakembereknek állanak rendelkezésre.

M. Kir. I. Ferencz József Iparmúzeum. (Malom-utca 3. sz.) Nyitva vasárnap d. e. 9—10 óráig, d. u. 3—5 óráig és csütörtökön d. e. 9—12 óráig és d. u. 3—5 óráig.

Növénytár és botanikus múzeum. (Múzeum-kert.) Vasár- és ünnepnapok délutánai és nagy ünnepnapok kivételével naponként látható a világos órákban.

Szinházak.

Országos Nemzeti Szinház. (Hunyadi-tér.) Előadások kezdete minden este 7 órakor. Vasár- és ünnepnapokon a délutáni előadások kezdete d. u. 3 órakor.

Apolló mozgófénykép-szinház. (Mátyás király-tér.) Előadások kezdete minden este 7 órakor. Vasár- és ünnepnapokon d. u. 3 órakor.

MATUTSEK JÓZSEF KOLOZSVÁRT, Szentegyház-u. 3.

Ajánlja általánosan elösmert saját mühelyében készült

férfi és női cipő raktárát!

Vidéki megrendelések mérték után de legbiztosabban egy használt, a lábra találó cipő beküldésével a legjobb anyagból és divat szerint lehetőleg gyorsan teljesittetnek.

„Erzsébet“ fürdő.

Kis Szamos-utca 1 szm alatt
Kolozsvrt.

Elsőrangu gőz-, kád-, és légfürdő. — Egyetemi halgatóknak árkedvezmény.

Van szerencsém a t. közönség becses tudomására hozni, hogy „Szimonidesz és Raduch“ cipész társas cégből kiléptem és külön Egyetem-utca 6. szám alatt a mai kor igényeinek megfelelő cipész üzletet nyitottam, ahol a legizlésesebb angol, francia valamint Orthopead cipők és különböző csizmákat speciális kivitelben készitek. — Vidéki megrendelésekné elegendő egy pár használt cipő beküldése, a közönség szives pártfogását kérve

Raduch Mátyás cég

Raduch Mátyás
: : cipészmester Kolozsvárt

A párisi világkiállításon aranyéremmel kitüntetve.

Van szerencsénk a nagyérd. közönség becses tudomására hozni, hogy 42 év óta fennálló üzletünket a mai kornak megfelelően átalakitottuk és

ujonnan berendezve megnyitottuk,

mely alkalomból bátorkodunk a nagyérd. közönség becses figyelmét felhivni különlegességeinkre, különösen kitünő izü, naponta frissen készült

füstölt és friss kolbász

szalvaládé és virsli,

valamint minden a hentes szakmába vágó cikkekre, melyek mind izletesen lesznek készitve.

Egyben ajánljuk nyers hus árulásunkat, hol mindig a legjobb minőségü marha-, borju- és sertéshus kapható.

A nagyérd. közönség további szives pártfogását kérve vagyunk kiváló tisztelettel

Lászloczky Testvérek.

Telefonszám 227—149. Telefonszám 227—149.

ERDÉLYI UJSÁG

KIADÓ- ÉS NYOMDAVÁLLALAT

KOLOZSVÁR, DEÁK F.-UTCA 9.

TELEFON SZ. 696. :: :: TELEFON SZ. 696.

Elkészittetnek mindennemü nyomtatványok:

Irodai művek, tudományos és szépirodalmi folyóiratok, napi, heti és havi lapok, kereskedők és iparosok részére számlák, levélpapirok, boritékok, üzleti könyvek; ugyszintén eljegyzési kártyák, névjegyek, meghivók, falragaszok és :: :: röpcédulák. :: ::

IZLÉSES ÉS TISZTA MUNKA!

Gyors és figyelmes kiszolgálás! Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Benjámin Hermann

festőművész visszaérkezett Kolozsvárra és festőiskoláját megnyitotta a Deák Ferenc-utca 13 szám alatt (földszint).

Ferschy étterme a legjobb **PILSENI** sör kimérő helye

Telefon 802. **Urak figyelmébe.** Telefon 802.

Báli ingeket, nyakkendőket, báli izzadságvédőket, selyem alsókat, harisnyákat, valódi angol kalapokat, cilindereket, sportcikkeket legelőnyösebben lehet beszerezni

Simon és Lőrinc cég úri divat-különlegességek üzletében, Mátyás király-tér 10.

Egyedüli raktár valódi mocca keztyükből. Eredeti párisi ujdonság. — Egyetemi hallgatók a máris olcsón előirt szabott árakból még 10% engedményben részesülnek.

Finom áruk! **Olcsó árban!**

Ferenczi Ignác

cipész-mester

Mátyás király-tér 26. szám.

Kitünő jó kézi munkáit
ajánlja szolid árakért!
Csak saját készitményü
férfi- és női-cipők!

Elismert jó munka! Szép kiállitás!

Márton Vilmos

Kispipa vendéglője és Óvári kertje

Szentlélek-utca 1. szám.

Kitünő borok. Jó konyha. Szolid árak.

KERESZTESI LAJOS

:: CUKRÁSZ ::

KOSSUTH LAJOS-UTCA 7 SZÁM.

A legolcsóbb abona kávét
ajánlom az egyetemi ifjuság
figyelmébe, egyszersmind
ajánlom a nagyközönségnek
finom süteményeimet is!

Bonbonjaimat legolcsóbban adom forgalomba.

IFJ. BUZETZKÓ DOMOKOS

NŐI DIVAT-, KÉZMŰ-
ÁRÚ-, FEHÉRNEMÜ
ÉS SZŐNYEGRAK-
TAR KOLOZSVÁRT.

WESSELENYI MIKLÓS-U. (DR. HINTZ GY. HÁZ.)

Holländer Márton és Társa

divat-szabósága. Bel- és külföldi szövetek nagy választékban.

Kolozsvár, Kossuth Lajos- és Bolyai-utca sarok.

Telefon-szám 844. Törvényszékileg bejegyzett cég.

Kolozsvár legelőkelőbb kinematograph szinháza az

Első kolozsvári Apolló Szinház

Mátyás kir.-tér 26. (Főtér, Hintz-patika mellett)

Minden második nap uj műsor!
A szinház kellemesen fütve van!
Az előadás saját zenekisérettel!

Állandó bemenet. Állandó bemenet.

Helyárak: Zártszék 1 K 20 fillér műsorral együtt II. hely 60 fillér, III. hely 40 fillér. Gyermekek 10 éven alul a helyáraknak csak felét fizetik.

Katonáknak III. helyen 20 fillér.

Az egyetemi ifjuság előnyben részesül.

A Minta-Sörcsarnokban

a legolcsóbban lehet étkezni!

Az egyetemi hallgatók találkozó helye. Szolid kiszolgálás! Jó magyar konyha!

Pártfogást kér: VARGA MÁRTON vendéglős. Abonenseket elfogad!

Erdélyi Bank és Takarékpénztár R.-T.

Kolozsvárt, Mátyás király-tér 32. szám alatt.

A bank elfogad betéteket takarékpénztári könyvekre, folyószámlákra, azokat visszafizeti fölmondás nélkül.

Leszámitol váltókat, utalványokat, járadékokat, chequeket, kisorsolt értékeket stb.

Törlesztéses kölcsönöket folyósit előnyös feltételek mellett 10-től 40 évig terjedő időre épülő vagy kész kolozsvári házakra.

Konvertál már meglevő kölcsönöket kedvező feltételek mellett.

Értékpapirokat és idegen pénznemeket elad, vásáról, előleget ad folyószámlán és előre meghatározott időre. Értékpapirokat, betéti könyvek és más értékek őrzését és kezelését (nyitott letét) dijtalanul elvállalja.

Dijmentesen bevált szelvényeket és elvállalja a sorsjegyek revizióját.

Kibocsát utalványokat, chequeket, hitelleveleket bármely külföldi piacra.

Rendelkezésre tart a felek saját zárjai alatt tüz- és betörésmentes páncélszekrényeket (Safe deposite).

Nagyobb ládákba csomagolt és a fél pecsétjével ellátott ezüst- és aranynemüek vagy más értéktárgyak külön e célra berendezett tüz- és betörésmentes szobában őriztetnek.

M.kir. szab. osztálysorsjegyek főelárusitó helye.

Üzleti órák: d. e. 9-től fél 1-ig, d. u. 3–4 óráig.